У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас је, драга браћо и сестре, десета недеља по Духовдану и данас је још један празник, велики празник, празник Успенија Пресвете Богородице. Нама је Господ Исус Христос, нама свима на земљи, даровао Пречисту Мајку Своју. О њој Свето Писмо мало нешто говори, а и како ће речима да се изрази слава њена и светост њена и света врлина и свеврлина њена када је то све изнад наше људске речи. Све то тако стоји.

Ми славимо данашњи празник Успенија Пресвете Богородице. Успеније, уснуће, тихи сан нас овде људи на земљи после великих напора и недаћа овде на земљи. Да ли ми то славимо смрт? Да. Ми славимо Успеније Пресвете Богородице. А смрт за нас хришћане, нама је откривено Светим Јеванђељем и у учењу Цркве Божије и у учењу светих отаца Цркве Божије да је смрт за нас сан и још смрт је капија за пролазак у Живот Вечни. Ми се рађамо од родитеља својих овде на замљи за овај пролазни живот а кроз смрт своју пролазимо као кроз капију и улазимо у Живот Вечни. Ми православни хришћани, као што је Свети владика Николај на једном месту изразио, он каже какав је однос за нас између живота и смрти ако живот представимо као један океан велики. Свети владика Николај каже: „Оно мало пене по океану то је смрт.“ Толико живот побеђује смрт. Толико је нама од Васкрсења Господа Исуса Христа јер сам Господ благи победио је сатану, победио је смрт, победио је грех. А нама даровао је Пречисту Мајку Своју, а она опет непорочно родила Њега као Бога Реч, Њега Сина Божијега који је сишао преко ње на земљу, као низ лествицу духовну. Ето, и даровање и узвраћање даровима и од Бога нама и од нас небу. Све то да се радујемо, све то да славимо, да славимо Пресвету Богородицу Приснодјеву Марију која је часнија од херувима, неупоредиво славнија од серафима, њу Пресвету Богородицу којој су светитељи Божији испевали многе духовне химне и многе песме и много смо о њој читали, али све стоји изнад ума нашега. Све стоји изнад природе наше, све је надумно, све је натприродно, све је величанствено што је везано за Пресвету Богородицу. Не може се готово речима изразити. Данас је дан њеног Успенија. Као што сам рекао, она је тихим сном заспала и пробудила се у Васкрсење за Живот Вечни. На светим иконама често пута видимо како она у наручју држи Сина свога Господа Исуса Христа као мало детенце. А опет на данашњој икони видимо како Господ благи држи душу њену Свету и пречисту на рукама Својим пресветим. Како нам само овај празник кроз Пресвету Богородицу, кроз живот њен, она нам доноси поуке и поучава нас. Смрћу њеном открило нам се да је она још виша и још светија и не могу се речима исказати сва чудеса њена, сва милост Божија, молитвеност њена. Она молитвом својом покрива цео свет и љубављу својом све нас испуњава и свима нам срца загрева. Пресвета Богородица, из њене чистоте, из њеног смирења извиру све друге врлине. И молитвеност њена и милостивост њена и трудољубље њено и богопреданост њена. У свом својем смирењу, у свој својој кротости она је изговорила оне чувене речи: „Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи твојој.“ Тако дивне речи, није много речи изговорила али је ћутала и све слагала, сву благодат и све речи је слагала у срце своје. Мирно је све подносила. Она Пресвета, Пречиста, Преблагословена Владичица наша Богородица. Најсветија, најдивнија. Много је и она овде на земљи пропатила. И жалост и туга морила је срце њено. Не можемо ми то схватити, не можемо схватити њен бол. Зато што ми не можемо схватити ни колико је она волела сина свога и цео људски род. Тајна је њена тајна љубави. А све извире кажем из смирења њеног и чистоте њене. „И погледа Господ на смирење слушкиње своје. И рече он да ће је блаженом звати сви нараштаји.“ Због свега овога што

говоримо и још више због оног што не можемо исказати. Да, зваће је блаженом сви нараштаји и ми је блаженом и преблаженом зовемо. И молимо се Пресветој Богородици, тој брзој помоћници. Свети апостоли, када је наиме Пресветој Богородици се јавио Свети архангел Гаврило, као чувар њен и хранитељ њен, јавио јој се и донео јој палмову гранчицу као знамење победе. Да, рекао је да ће се преселити из овога света у вечни дан, у вечну радост и донео палмову гранчицу као симбол победе. Да, Пресвета Богородица, победила је Она све што се може победити овде на земљи. Кажу за њу да она ни једном својом мишљу никада није изневерила Бога, нити покретом срца свога неким недоличним. Ми то не можемо да схватимо. Она није ни у чему сагрешила. Али, ето, Пресвета Богородица, славимо данашњи њен празник, она је учитељица наша, она је и мајка наша духовна и мајка свега рода људскога. Ми је славимо, ми је волимо, ми јој се молимо да покрије и нас покровом својим и молитвом својом, да нам помогне, да нам да снаге, да нас заступа пред престолом Божјим и пред Сином својим својим светим молитвама, да милост Божја излије се на цео људски род и на православни српски род, да се ми од греховнога сна пробудимо, да устанемо, да се трудимо овде на земљи. После смрти нема покајања и никакве исправке и поправке. Када смрт дође, и нама ће бити тада све јасно, само тада не можемо ништа променити. Ето, и рај и пакао унутра су у срцу нашем и овде на земљи и у вечности. Зато да постимо, да се Богу молимо, да славимо Бога, да славимо Пресвету Богородицу и све свете анђеле, да живимо овде, да овде у страху Божјем трудимо се, да се знојимо у напорима, у постовима, у молитвама, да би и ми се удостојили ове благодати Божје и милости Божје, да би и ми могли, када нас Господ позове, да се одазовемо својим животом и да се одазовемо својим покајањем и својом исправком и да се осветимо овде, да се посветимо, да будемо очишћени од сваке прљавштине тела и духа, да нас Господ препозна као праве слуге Своје.

Тако овај празник донео нам је још једну милост, донео нам је још једну велику радост. Наиме, на синоћњем бденију, на синоћној вечерњој молитви, ми смо добили две нове молитвенице пред Богом, две искушенице су замонашене. Имамо две нове монахиње. Имамо сада монахињу Јелисавету и монахињу Ану. Сви смо се радовали и радоваћемо се и молићемо се Богу и оне ће се молити за нас а и ми да оне, молитвама Пресвете Богородице, буду укрепљене монахиње наше, да преброде све ово што треба да се преброди овде на земљи. Тако је велика радост празника, велика милост Божја на нама. Ако Бог да, да и ми када пођемо одавде, да нас Бог препозна као смирене слуге своје и праве и истините слуге своје да нас прими у своје Царство Небеско где ћемо и ми са Пресветом Богородицом и свима Светима и свим Светим анђелима славити једнога Бога у три лица, оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.